

"Αυτονόητη η ελληνικότητα της Μακεδονίας"

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας ρωτήσω αν κατά την υλοποίηση της έκθεσης ετέθη κάποια στιγμή το θέμα της Μακεδονίας ως σύγχρονο γεωπολιτικό ζήτημα. Δεν αντιμετωπίσαμε κανένα τέτοιο πρόβλημα, διότι αντικείμενό μας ήταν η Αρχαία Μακεδονία που ήταν ελληνική. Σίγουρα το μακεδονικό βασίλειο συνόρευε με βαρβάρους, αλλά αποτελούνταν από την Πιερία, τους πρόποδες του Ολύμπου, τον Αλιάκμονα, τις Αιγές, την Πέλλα... Επιστημονικά, η Αρχαία Μακεδονία είναι μέρος της Ελλάδας. Οπότε κάθε άλλη προσπάθεια οικειοποίησης των συμβόλων της είναι εντελώς ατοπή. Είναι σαν η Ελβετία να θελήσει αύριο να κάνει έμβλημα της σημαίας της τον Πύργο του Αϊφελ. Αναγνωρίζω ότι υπήρχαν στα σύνορα της Μακεδονίας πληθυσμοί που προσαρτήθηκαν σ' αυτήν κάποια στιγμή, αλλά μέχρι εκεί. Δεν είχαν καμία σχέση με τον ελληνικό κόσμο του Αλέξανδρου. Αυτός ήταν ένας από τους λόγους που επιλέξαμε ως τίτλο της έκθεσης: "Στο βασίλειο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, η Αρχαία Μακεδονία". Γιατί, για το ευρύ γαλλικό κοινό, τα πράγματα είναι μπερδεμένα. "Για ποια Μακεδονία;", θα αναρωτιόνταν. Η απάντηση είναι: "Για την Αρχαία Μακεδονία, το βασίλειο του Μεγάλου Αλεξάνδρου". Για τους Γάλλους ο Αλέξανδρος είναι Ελληνας. Επιπλέον το Λούβρο πρόσθεσε στις αφίσες τη φράση: "Αγνωστα αριστουργήματα της ελληνικής τέχνης". Οπότε όλα δείχνουν ότι πρόκειται για την Ελλάδα. Για μας είναι κάτι αυτονόητο, για μια αλήθεια ιστορική. Άλλωστε όταν βρισκόμαστε στην Πύδνα ή στο Δίον, βρισκόμαστε στην Ελλάδα κι αυτό κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει.